

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Vericensi & Episcopo Panidensi, & Cantori sancti Pauli
Constantinopolitani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

quia quod de ipso propositum est non possumus sub dissimulatione transire, Legato quem Constantinopolim in proximo destinare proponimus dabimus in mandatis ut utriusque partis rationes & probationes audiat diligenter, & causam plenè instructam ad nos remittere non postponat, quòd si clerici memorati in probatione defecerint, & tu nihil volueris confiteri, quia super hoc non modicum infamari, canonicam tibi purgationem indicat, & siue in purgatione defeceris, siue potueris te purgare, hæc nobis per litteras suas fideliter exponere non omittat, ut super omnibus post ejus relationem instructi, prout procedendum fuerit procedamus. Super sexcentis autem hyperperis venerabili fratri nostro Episcopo Salimbriensi & dilecto filio electo Haracienfi & Cantori sanctæ Sophiæ causam committimus sub hac forma, ut te ad refundenda hyperpera quæ vel de procuratione Cardinalium te subtraxisse vel de parte clericorum occupasse constiterit, per censuram ecclesiasticam sublato appellationis impedimento iustitia mediante compellant. Ceterum licet ex eo quòd sub periculo causæ tuæ cum clericis ipsis compromiseras in Legatum, & mandatum ejus postmodum non serualti, per tuam inobedientiam eorum tibi videaris obedientiam subtraxisse, cum super obedientia quæstio verteretur, volentes tamen tibi gratiam exhibere, clericis ipsis injunximus ut usque ad prædictum terminum obedientiam tibi exhibeant debitam & devotam, eam tibi, si obedientiæ filius fueris, extunc etiam impensuri, & subtrahant eandem, si forsitan inobediens fueris & rebellis, utpote ab officio & beneficio apostolicæ sedis auctoritate suspensio. Ab impetitione verò clericorum sanctæ Anastasiæ super columnis marmoreis quas de ipsorum Ecclesia ad Ecclesiam sanctæ Sophiæ transfuisse diceris ad ornatum altaris, te reddimus absolutum. Super eo verò quòd Ecclesiam sanctæ Sophiæ multis milibus marcharum diceris spoliasse, si res ita se habet, taliter per te ipsum corrigas quod fecisti quòd iusta de te non remaneat materia conquerendi, provisurus attentius ne de cetero manus ad hujusmodi thesaurum extendas, nisi fortè tanta tibi necessitas immineret ut deficientibus necessariis aliunde, aliquid inde, moderatè tamen, te accipere oporteret; quia quàm detestabile ac damnabile in Prælati Ecclesiarum crimen dilapidationis existit.

Tom. II.

stat, tuam non credimus prudentiam ignorare. Datum Laterani VIII. Kal. Maij, anno undecimo.

*EPISCOPO VERICENSI
& Episcopo Panidensi, & Cantori sancti
Pauli Constantinopolitani.*

Procuratoribus venerabilis fratris nostri Patriarchæ Constantinopolitani & dilectorum filiorum clericorum de parte peregrinorum Constantinopoli commorantium in nostra præsentia constitutis, & in publico consistorio audientia eisdem indulta, ex parte clericorum ipsorum fuit propositum coram nobis quòd ante occupationem regiæ civitatis Veneti cum Francis Ecclesiarum spolia & possessiones ecclesiasticas dividere conjurarunt, jurantes hoc etiam quòd si Franci haberent imperium, patriarchatum Veneti obtinerent, & si patriarchatus forsitan deveniret ad Francos, imperium in partem cederet Venetorum. Unde Veneti ad servandum hujus unitatis vinculum in posterum sibi providere volentes & hereditate sanctuarium Domini possidere, à Patriarcha, cum à præsentia nostra recederet, exegerunt & receperunt hujusmodi juramentum, ne videlicet in Canonicum sanctæ Sophiæ quemquam admitteret qui non esset Venetus natione vel apud Venetias per decennium commoratus, omnesque Canonicos in receptione sua jurare compelleret quòd in Canonicum nullum reciperent qui non præstaret simile juramentum, & quòd non eligerent nisi de Venetis Patriarcham. Hoc quoque ipsum bona fide promississe dicebant, quòd studium & operam diligentem impenderet & quantum in se foret efficaciter laboraret ut in tota Romania nec Episcopus nec Archiepiscopus nisi Venetus crearetur. Licet autem id in partibus Constantinopolitanis sit notum & Venetiis notissimum, ut dicebant, & apud nos jam pridem fama vulgatum infami, denuntiando tamen hoc se dixerunt congruo tempore probaturos. Præterea cum dilectus filius noster Benedictus tituli sanctæ Susannæ Presbyter Cardinalis; tunc apostolicæ sedis Legatus, Constantinopolim advenisset ut pacem inter ipsos, ad quam evangelizandam missus fuerat, reformaret, pro concordia interposuit partes suas, & sic apud partes efficaciter laboravit quòd in eum fuit ab eis pariter compromissum, dicto Patriarcha sub causæ periculo promittente, illis autem juramento firmantibus quòd quic-

*Epist. 77.
De eodem argu-
mento.*

Y

quid inter ipsos per concordiam, arbitrium, vel iudicium ordinaret, inviolabiliter observarent. Volens igitur Cardinalis more boni iudicis lites minuere, non augere, ipsi Patriarchæ præhabita deliberatione præcepit ut clericos ipsos in Ecclesiis in quibus erant pro institutis haberet, & ipsis injunxit ut ei tamquam Patriarchæ suo reverentiam & obedientiam debitam exhiberent, ordinatione sanctæ Sophiæ, super qua, sicut Clerici asserabant, in eum similiter fuerat compromissum, ad tempus ex necessaria causa dilata, super qua tamen hoc tunc Patriarchæ sub periculo causæ mandavit, ut quod ipse postmodum statueret super ea humiliter reciperet & servaret. Et licet iidem clerici, tamquam obedientiæ filij, mandatum Cardinalis sine dilatione qualibet fuerint executi, Patriarcha tamen suæ promissionis oblitus, cum Legatus quosdam instituisset Canonicos in Ecclesia sanctæ Sophiæ, eique districtius præcepisset ut tam eos quam illos quos dilectus filius noster Petrus tituli sancti Marcelli Presbyter Cardinalis, apostolica sedis Legatus, instituerat in eadem, sine contradictione reciperet & præbendas pacificè faceret possidere, id efficere non curavit. propter quod ei, qui per inobedientiæ vitium causæ suæ incurerat detrimentum, obedientiam subtrahentes, ad sedem apostolicam appellarunt, festum nativitatis dominicæ proximò præteritum appellationi suæ terminum præfigentes, ad quem Patriarcha etiam postmodum appellavit. Ceterum à procuratoribus Patriarchæ fuit propositum ex adverso quòd mandatum præfati Legati super ordinatione sanctæ Sophiæ non potuerat aut debuerat executioni mandari, cum super hoc Canonici ejusdem Ecclesiæ ad sedem apostolicam appellassent, nec id posset sine multo Venetorum scandalo adimpleri. Præterea cum mandatum eidem Legato fuisset ut si Patriarcha Ecclesiam supradictam ordinare negligeret vel differret, ipse procederet ad ordinationem ipsius, & Patriarcha jam in ea juxta proprias facultates competentem Canonicorum numerum statuisset, auctoritate mandati nostri nullos instituere poterat in eadem. Licet autem procuratores ipsi quod de juramento propositum fuerat penitus denegarent, nos tamen audivimus à quibusdam quòd cum Veneti Patriarcham ad præstandum illud vehementer arctarent, & negato sibi passâ-

gio, civitatis etiam prohiberent egressum, nec vitare posset instantiam creatorum, quibus juramento præstito tenebatur, non nisi cum hujus clausulæ adjectione juravit, *salvo in omnibus apostolicæ sedis jure, auctoritate, reverentia & honore.* quod Veneti tamen in instrumento super hoc confecto non permiserunt apponi. Quia ergo, sicut nobis à Domino dicitur per Prophetam, solvere debemus colligationes impietatis, solvere fasciculos deprimentes, omnes pactiones, constitutiones, & conjurationes de rebus ecclesiasticis in Ecclesiarum dispendium à prædictis laicis attentatas vel in posterum attentandas omnino cassamus, & sub interminatione anathematis præcipimus non servari. Ad hæc eidem Patriarchæ in virtute obedientiæ districtè præcipiendo mandamus ut si spontaneus recognoverit se juramentum hujusmodi præstitisse, infra duos menses post susceptionem litterarum tam clero Constantinopolitano quam Archiepiscopis & Episcopis quos præsentés habere poterit convocatis, publicè juramentum illud abjuret, & quòd ipsum non servet in posterum præstet similiter publicè juramentum, Canonicos sanctæ Sophiæ ad abjurandum hujusmodi juramentum quod fecisse dicuntur, & jurandum quòd illud de cetero non observent, per suspensionem officij & beneficij appellatione remota compellens, Canonicos quoque in Ecclesia sanctæ Sophiæ à prædictis Cardinalibus canonicè institutos usque ad eundem terminum recipiat in eadem & canonicas suas faciat pacificè possidere, Clericos & laicos resistentes tam nostra quam sua fretus auctoritate per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellendo; quòd si forsan in aliquo prædictorum, quod tamen non credimus, negligens fuerit vel remissus, ex tunc ab officio & beneficio noverit se suspensum. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus eo in executione mandati nostri cessante, suspensionem ipsius publicare ac in ceteris exequi mandatum apostolicum procuretis, contradictores, si qui fuerint, vel rebelles sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo per censuram ecclesiasticam coercentes. Quòd si non omnes &c. duo &c. Datum ut in alia.

Vide gesta-
noc. III. cap.
29. & lib. II.
cap. 119. 166.